

Yokluğu paylaşmak mı? Bolluğu sağlamak mı?

Yıllar yılı, refaha nasıl erişeceğimiz, üretimi nasıl artıracığımızdan çok, neyi nasıl paylaşacağımız tartışılıyor.

İşte, bu yüzden, gündelik ihtiyaç maddelerinin pahalılık, darlık ya da yokluğunu paylaşıyoruz.

Döviz darlığı, enerji yetersizliğiyle üretimi yarıya düşmüş sanayimizin veremediklerini paylaşıyoruz.

Giderek azalan tasarrufların, durmuş yatırımların sonuçlarını, çalışabilir her 100 kişiden 14'ünün işsizliğini paylaşıyoruz.

Paramızı mum gibi eriten enflasyonu paylaşıyoruz.

Oysa, bolluğu yaratacak bütün imkânlar sahip; işgücü, sanayi ve tarım potansiyeli yüksek bir ülkemiz.

Dünyada, kendine yeterli besin üreten yedi ülkeden biriyiz.

İşgücü açısından, Avrupa'nın önde gelen ülkeleri arasındayız.

Ayrıca, Ortak Pazar ülkelerinde 1 milyona varan işçi, bizim yurttaşımız.

Teknik elaman bakımından Ortadoğu'da en ileri ülkemiz.

Henüz el değmemiş yeraltı kaynaklarına sahibiz.

Yalnızca turizm potansiyelimiz bile, bir döviz hazinesi yaratacak niteliktedir.

Artık gerçekçi olmalıyız.

Bir ülke ekonomik bunalıma girerse bunun asıl sorumlusu ekonomiyi yönetenler midir, yönetilenler mi?

Devletin ekonomideki ağırlığı büyüdükçe sorumluluğu da aynı oranda büyümüyor mi?

Ekonomik alanda tüm faaliyetler kırtasiyecilik duvarına çarparsa bir ülkenin potansiyeli değerlendirilebilir mi?

Milyonlarca insan, hatalı ekonomik kararların faturasını ödemek zorunda bırakılırsa, bütün çabalar boşa çıkmaz mı?

► Zorlamayla, engellemeyle bolluk oluşmaz.

► Siyasi kudretin mutlak sahibi Devlet, ekonomik faaliyetlerin de mutlak sahibi olmaya yönelirse, giderek bütün hürriyetler kaybolur.

► Yatırımcıyı yatırım yapmaktan, fertleri iş kurmaktan bezdirmeye yerine, güven ve sevk verici bir çalışma ortamı sağlanırsa ekonomimiz hızla düze çıkacaktır.

► Vergi verebilecekleri vergi dışı bırakıp vergisini ödeyen, vergi yükünü ağırlaştırarak cezalandırmak yerine, gerçek bir vergi reformu getirilirse Devlet güvenli gelir kaynaklarını sağlayacaktır.

► Bastığı paranın değerinin bekçisi olması gereken Devlet, karşılıksız para basma zorunda kalmaktan kendini kurtarırsa enflasyon hızı düşecektir.

► Yıllık zararı 50 milyar lirayı aşmış Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin kapsamını genişletmek değil,

aksine daraltmak, ülke ekonomisinin sırtındaki bu yükü hafifletecektir.

► Ekonomimiz, ancak, ekonomik hürriyetlerin varlığını korunmasıyla düze çıkacaktır.

Sosyal adalet, yokluğu paylaşmak değildir. Bolluğu paylaşmaktır.

Herkes iş, herkese insan haysiyetiyle bağdaşan bir hayat düzeyi demektir. Bu ise, daha çok yatırım, daha çok üretimle gerçekleşir.

Engel, kısa vadeli politik kaygılarla ekonomiye yanlış yönde müdahale eden aşırı yasadışı ve aşırı devletçi zihniyettir.

Sorunlarımıza ancak hür, demokratik, parlamenter rejim içinde ve Anayasamız çerçevesinde çözüm bulunacağına inanıyoruz.

BİZ,
TÜRK ÖZEL SEKTÖRÜNÜN
ÜYELERİ OLARAK
BEYAN EDERİZ Kİ:
ÜLKEMİZİ
HÜRRİYETÇİ DEMOKRASİ İÇİNDE
REFAHA GÖTÜRECEK
TEMEL GÜÇ HÜR TEŞEBBÜSTÜR:
KİŞİYİ..HER ZAMAN
DAHA ÇOK VE DAHA VERİMLİ
ÇALIŞMAYA SEVK ETMİŞ OLAN
HÜR TEŞEBBÜS.
ÇAĞIMIZIN İLERİ TOPLUMLARI
REFAHA
HÜRRİYET İÇİNDE
YALNIZ BU YOLLA
ERİŞİMLERDİR.
BİR BAŞKA YOL YOKTUR.